

A Kisújszállási Református Gimnázium 1947-ben érettségizett diákjainak 1977-ben írt életrajzai

BALOGH ELEK igazgató

1926. december 3, Kiskunhalas, Solti Horváth Etelka.

Édesapám lakatos volt, majd a MÁV-nál dolgozott. A forradalomban való részvétele miatt "B" listán volt 1945-ig, ezalatt fényképészkedett. A munkásmozgalomban már fiatal kora óta részt vett. 1955-ben nősültem, feleségem tanítónő. Első fiam meghalt, a második jövőre fog érettségizni.

Elemi iskoláimat Karcagon végeztem. Középiskolába Karcagon és Tatán jártam, de Kisújszálláson végeztem a gimnázium IV, és V. osztályát, majd a felszabadulás után a VII. és a VIII. osztályt. Ezután Budapesten népi kollégiumba kerültem és a Tudományegyetem Bölcsész Karára iratkoztam be. Egy év múlva már a Belügyminisztériumban dolgoztam, ahonnan a Rendőrákadémiára kerültem. Az Akadémia vezetését illetett bírálataimért kizártak az akadémiáról, majd a Pártból is annak ellenére, hogy 1942. óta vettem részt az illegális mozgalomban, és a felszabadulás után is különböző szervezetekben, megyei, majd országos szinten töltöttem be vezető funkciókat. 1962. januárjában felvettek az MSZMP tagjai sorába. A Dorogi Szénbányászati Tröszt Erzsébet aknáján gépészeti vezető lettem, majd gépészeti osztályvezető helyettes, később gyártási osztályvezető voltam, majd területi főmérnökként dolgoztam 1974. októberéig, azóta a dömösi Építőipari Szövetkezeti Vállalat igazgatója vagyok. Közben a Bányászati Kutató Intézetnél 3 éven keresztül tudományos munkatársként is tevékenykedtem.

Kitüntetéseim: három ízben Kiváló Dolgozó, a Bányászat Kiváló Dolgozója, 1948-as Centennáriumi Disz Érem, Árvízvédelemért, Kiváló Újító arany fokozat, Honvédelem Érdemérem arany fokozat, Bányászati Szolgálati Érdemérem 15 éves, Munka Érdemrend ezüst fokozat.

BALOGH ISTVÁN

1929. február 13, Kisújszállás, Puskás Erzsébet

Elemi és középiskolai tanulmányaimat Kisújszálláson végeztem. 1950-től a Fővárosi Vízműveknél dolgozom. Háromszor kaptam kiváló dolgozó, egyszer OVH elnöki dicséret kitüntetést. Kétszer nősültem, gyermekeim nincsenek. Feleségem a Fővárosi Vízművek dolgozója.

Dr. BORBARÁT BÉLA r. alezredes

1928, szeptember 6, Tarcál, Fekete Mária

A kisújszállási gimnáziumba 1942-ben került. Egyetemi tanulmányait az ELTE jogi karán 1952-ben fejezte be. Azóta a Belügyminisztérium állományában dolgozik különböző beosztásokban. Nős, egy gyermeke van. Többször részesült kormánykitüntetésben.

† CSIPŐ KÁLMÁN

1928, február 10, Kisújszállás, H. Nagy Róza

Ezt az önéletrajzot a húszéves érettségi találkozóra írta, a 25 éves érettségi találkozó évében öngyilkos lett.

Önéletrajzot írni 39-éves korban nagyon nehéz feladat. Ha az ember a sorsát befolyásoló apró eseményeket elhallgatja, már nem teljes a kép, ha minden részletre kitér, regénnyé terebélyesedik a curriculum vitae.

Talán azokat az eseményeket próbálom most leinni életemből, melyek forduló pontot jelentettek, s melyek döntően megpecsételték pályám és helyzetem alakulását. Édesapám földműves. Édesanyám hűséges élettársként osztotta meg vele mindig a munkát és a gondot, hogy a hét tagú családot fel tudják nevelni. A családi élet melege, vidámsága vett körül. Bár szegény, egyszerű otthon mégis jó, boldog, békés nyugalma fészek maradt nekem. Ma is szeretettel megyek haza, megpihenek, gondjaim elenyésznek, s szeretettel csókolom meg szüleim mindig derűs, ráncosodó arcát. Köszönöm nekik, hogy úgy neveltek és oly vonzóvá tették az otthont, hogy még a későbbi időkben is, az Élet küzdelmei közben is, oly szép és biztos menedéket tudok találni közöttük.

A családban én vagyok az első szülött, majd Róza, Erzsébet, Teréz és Lajos egészítették ki a családot 7 főre.

3 éves koromban paralízisben megbetegedtem, menynek következtében jobb lábam megbénult. Ez az esemény egész életem irányát megmászhatatlanul meghatározta. Tanulmányaimat V. elemi osztály elvégzése után a gimnáziumban folytattam. Több-kevesebb sikerrel átvergődtem az osztályvizsgákon, majd 1947-ben leérettségiztem. Gyönyörű 8 esztendő volt. A diáksínyek vidámsága, izgalmas órák feszültsége, diákszerelmek különböző fokú égési sebei szövődtek össze. Egymáshoz kötöttek osztálytársaimmal, s mindnyájunkat az iskolával.

Nem tudom, ki hogyan van vele, de én ha azóta elkeseredek egy-egy sikertelenségen, vagy kudarcon, diák múltamhoz menekülök vissza. Minél messzebb jutok, minél jobban telik az idő, annál sűrűbb és annál mélyebb ez a visszatekintés.

Azok a régi tanárok milyen kiegyensúlyozott nézetű, jellemű emberek voltak!

Emlékeztek-e még rájuk? - a végtelen nyugalma Gandhi, a mosolygós arcú Miska (cinnabarit), a bölcs fejtartású Junó, és a többiek. Legtöbbjük végtelen álmát alussza a kisújszállási akácos temetőben. Köszönöm nekik, amit tettek, köszönöm nekik ezt a magatartást, példamutatást, mellyel ennyire szívembe, szívünkbe férkőztek. Meg kell még említenem osztálytársnőimet, akik röpké mosolyukkal varázsos pillanatok tudtak teremteni a legvadabb latin vagy számtan órán is. Nekik és róluk írtam diákkori verseimet, melyek a diákévekkel együtt múlttá kristályosodtak.

Had idézzem azoknak a verseknek előszavát:

*Diák éveket morzsolgattam,
Kacagjatok szép szemű lányok;
Ti voltatok az életemben
Tavaszt hozó Pitypang virágok.*

*Soha nem múltó fiatalság,
Csodálkozó, félénk tekintet;
S mire kezemet értük nyújtám
Tavaszszele elfújta mindet.*

Aztán. elballagatunk.

Érettségi után jegyzői pályára készültem. A kunhegyesi jegyzőségen kaptam gyakornoki állást, mely a rendeletek szerint szükséges volt a Közigazgatási Főiskolai felvételhez. Alig jött meg a kinevezés, már a felmondást is kézhez kaptam. Megszűnt a főiskola, megszűnt a jegyzőség, Tanács szervezése indult. Más iskolára már nem tudtam jelentkezni, az idő elszaladt felettem. Állás után kellett néznom. Ismeretségem, összeköttetésem nem volt. 1947. őszén a Tanács Végrehajtói osztályán kaptam ideiglenes állást, szerződéses alapon, 2 hónapra. Decemberben létszámcsökkentés során állástalan lettem. Diákokat fogadtam, s instruktorként tartottam fent magam. 1946. áprilisban sok kilincselés után a közellátási hivatalnál sikerült elhelyezkednem, de itt is csak ideiglenes jelleggel. 1946. őszén a beosztásom megszűnt, ismét állás nélkül maradtam.

1946. telén „Aranykalászos” tanfolyamok előadói közé jutottam be. Jártam a tanyaközpontokat másodmagammal 1949. márciusáig. Ekkor a kisújszállási Földműves Szövetkezet keresett adminisztrátort. Megpályáztam, és szerencsém volt. Azonban ez az állás is rövid életű volt. 1950 telén újra állás nélkül maradtam. Ismét bukásra álló diákok tanításával foglalkoztam. Három nehéz hónap következett. 1950. ápr. hónapban a Csorbai Állami Gazdaságnál sikerült üzemi konyha beszerzőnek, alapítónak és vezetőnek egy személyben, elhelyezkednem. Ez is hat hónapig tartott. Akkor értesültem róla, hogy a Kenderesszigeti. Állami Gazdaság anyagkönyvelőt keres. Jelentkeztem, felvettek. Innen kezdődött életem kiegyensúlyozottabb folyása. 1956-ig maradtam azon a helyen. Dolgoztam anyagkönyvelői, pénztárosi, üzemegység-könyvelői munkakörökben. Foglalkoztam ugyan a továbbtanulás gondolatával, de körülményeim más irányt szabtak:

Ad 1. Szüleimet anyagilag nem terhelhettem tovább, hiszen még négy kisebb testvérem volt odahaza.

Ad 2. Örültem, hogy végre ha alacsony is, de önálló keresettel rendelkező állásom lett.

Ad 3. A nősülés kérdése is mind sürgetőbben jelentkezett korosodásomnál fogva.

1952. őszén, 24 éves koromban tényleg meg is nősültem. Szalai Ilonkával, feleségemmel ott, a gazdaságban ismerkedtem meg. Egyszerű, szorgalmas, jó lelkű szolid kislány volt. Megszerettem, s feleségül is vettem. Szép, boldog házasságom lett. 1954-ben született első kislányunk Icu, majd 1956-ban Katica. Ezzel egy időben történt, hogy Kisújszálláson vásároltunk lakást. Ez is egyszerű fészek, fényűzés mentes, de nekem mégis mindent jelent.

A családom elhelyezése után én is igyekeztem az otthon közelében elhelyezkedni. 1956. őszén áthelyeztettem magam a kisújszállási Erdészethez, szintén könyvelői beosztásba. Azóta mind a mai napig itt dolgozom.

A könyvelői képesítést megszereztem, majd levelezői úton a Mezőgazdasági Technikumban szakérettségit tettem, végül az ipari mérlegképes könyvelői 2 éves tanfolyamra iratkoztam be. Jelenleg egy vizsgám hiányzik még, 4 tárgyból levizsgáztam. Felsőfokú tanulást nem mertem vállalni, hiszen munkahelyemen minden nap el kell végezni a feladataimat, másrészt a családi körben is vannak teendőim és bizony ezek mellett még tanulni is nehéz. Feleségem hűséges, megértő társam, így is sokat vállalt magára míg fentebb említett tanulmányaimat végeztem. Most már meg a két lányom éri el lassan azt a kort, hogy kiszorítsanak az "iskolából". Sokszor gondolkodom azon, hogyan alakult volna az Életem, ha más úton, más irányba indulok. Talán jobb lett volna, talán nem. Nem tudom, utána vagyok mindennek.

A családi fészek öröme, boldogsága eloszlatja gondjaimat. A gyerekek mosolya, nevetése, a kis párom meghitt szavai, simogatása minden nap új erőt adnak a további

munkákhoz. Köszönöm nekik, nagyon szeretem őket. Arany János szavai csengnek mindig fülemben: "Földi ember kevéssel beéri, vágyat ha kevesebbre méri" .

Nagyon sok tapasztalatot szereztem ezen a megtett, húsz éves úton. Sok keserves napom volt, főként 1947-1950 őszéig. Az állandó létbizonytalanság, mellett és közben kellett megismernem az emberek egymás sorsa iránti közönyét. Azért a kevés fizetésért el kellett végeznem a kuli munkák özönét, s azon felül túrni a vezetőim szeszélyét, kik legtöbb esetben nem álltak beosztásuknak megfelelő szellemi és tudási szinten.

Senkitől sem várhattam segítséget, s mindent magamnak kellett ésszel és tíz körömmel kicsikarni az élettől. Korán rádöbbsentem a szavak, ígéretetek és a tettek mély ellentéteire. Saját bőrömmön tapasztaltam, hogy a társadalmi felszínesség alatt milyen nagy küzdelem folyik a megélhetésért, vagy egy-egy jobb falatért. Aztán a későbbiek során beletörődtem. Éreztem, tehetetlen vagyok, éreztem hogy sorsom az íróasztalhoz kötött, kis hivatalnok sorsa lesz. Elő-elő szedem régi öreg könyveimet néha, olvasgatok - vagy megírok egy-egy verset a magam szórakoztatására.

Keresetem 1.650. Ft., ebből tartom fent 4 tagú családomat. Ők jelentik nekem az örömet, a küzdés célját, a lemondások kárpótlását. Az élettől - úgy érzem -soha nem kértem és nem vártam sokat. Amit a józan előrelátás alapján szerettem volna elérni - háborítatlan, nyugodt, zűr-zavar mentes életet viszont csak részben adta meg.

Talán az a legszebb és egyetlen vigaszom és szilárd pontom az életben, hogy van, lakásom, családom. Megértem a 39 évet egészségesen, és van nagyon jó, kedves, segítő, simogató, gond és munka megosztó aranyos kis párom. Áldja meg Őt érte az Isten.

CSISZÁR ERZSÉBET Romvári Károlyné

1927 , május 27, Kisújszállás, Babai Teréz

Elemi iskolai tanulmányaimat (I-VI. oszt) Kisújszálláson végeztem. Apai nagymamámnál laktam, ugyanis szüleim nehézségi miatt 1934-ben Pestre mentek dolgozni, majd ott társban hentes üzletet nyitottak. A tiszavirág életű jobb mód nem tartott sokáig, mivel egyetemleges felelősségű társas viszonyból a felelőtlen – vidéki tudatlanságukat kihasználó – társ jó csomó adósságot hagyva, a kis tőkével meglépett. Szüleim ekkor mindketten a kistérségi textil gyárban voltak kénytelenek elhelyezkedni, hogy a létminimumukat biztosítani tudják. Anyagi helyzetük rentabilizálása után hazatértek Kisújszállásra, ahol ismét üzletet nyitottak. Kicsit jobb anyagiak lehetővé tették, hogy tanulmányaim középiskolai szinten folytassam. Elvégeztem a polgári iskola IV. osztályát jó eredménnyel és miután a különbözeti vizsgát sikeresen lettem a kisújszállási ref. gimnázium V. osztályába iratkoztam.

A tanulás éveinek koronájában ezek az évek kerültek be drágakövekként.

Ehhez az évekhez fűződik a legtöbb izgalom és élménydúsabb emlékeim. Az élet bármely sima vagy göröngyös szakaszáról, de 20 év távlatából is szívesen és boldogan gondolok vissza azokra az időkre, kedves osztálytársaimra, sőt most már minden tanárunkra is. Most már szépek a felelés és óra előtti izgalom, vagy éppen egy-egy diákcsínyért történt felelősségre-vonás perceit is. Lassan elhalványul az a kevés, ami akkor nagyon kellemetlen. volt és egy negyed évszázad múltán hatványozottan csillag emlékemben a sok szép és felejthetetlen . . .

Mivel férjem sem felejthető, illetve hagyható ki a diákéveim élménydús és kellemes perceinek emlékéből, kell. hogy szóljak róla is, illetve írjak, hiszen VII-es gimnazista koromban, 1946. tavaszán megismerkedtem Vele, vagy Ő velem? Nem is tudom pontosan. Lényeg az hozzá, hogy leérettségiztem és 1947. október 25-én frigyre léptünk. Ő Szolnokon

végzett a felsőkereskedelmiben. Vasutas családból való, szintén egyke, mint jó magam. Majd a pénzügyi igazgatósághoz került, ahonnan kihelyezték a kisújszállási állami adóhivatalhoz 1946. márciusában .

Szüleimnek a Bittner-faluban levő házában kaptunk 1 szobát és ott laktunk. Tanulmányaim nem folytattam. Férjem konzervatív felfogásából eredően a jelszó az volt, hogy a női hivatás: jó háziasszonynak és családanyának lenni. Férjem keresetéből szépen édegéltünk, természetesen az igényekkel tudtunk bánni .

1949. február 16-án igen nehéz körülmények között életet adtam első fiú gyermekemnek, akit 1950. november 29-én követett a második fiunk Laci, mondván, egy gyerek nem gyerek!

Két fiú már van, noha Laci fiam helyett kisleányt vártunk. Szóval szerettünk volna egy kisleányt is, aki 1954. február 3-án meg is érkezett . Károly az érettségiig kitűnő volt. Felvételizett a műszaki egyetem villamos mérnöki karára sikeresen, amit egy év katonai szolgálata után megkezdett és a híradástechnikai tagozaton 1973-ban szerzett jó diplomát. Ezzel párhuzamosan a mérnök-tanárit is elvégezte. 3 évet Drezdában (NDK) dolgozott, mint bemérő mérnök. Hazaérkezése után felsőfokú nyelvvizsgát tett. Jelenleg Pesten az Elektrotechnikai Szövetkezetben üzemvezető. Most ez év május 21-én volt az esküvője.

László fiam. A középiskola befejezése után pénzügyi és vendéglátó szakiskolán 2 évet hallgatva, Szolnokon a Tisza-Szállóban felszolgáló lett. Megnősült kétcsaládos apa. Főiskolai tanulmányok folytatását tervezi.

Tündi leányom nem tanult tovább az érettségi után. Bördíszműipari szakmunkásként dolgozik Pesten. Továbbtanulást a szakmunkájában esti tagozaton kívánja folytatni. Ezideig még a szülői háznál él, hajadonként. Férjemet 31 évi szolgálat után leszázalékolták ischemiás szívbetegséggel és egynéhány kísérőjével a Szolnok m. Tanács Faipari Vállalatától, ahol anyag és áruforgalmi osztályvezető volt .

Én a legutóbbi időig készáru MEO-sként dolgoztam a FÉKON kisújszállási egységében. Nemrég elköltöztünk Monorra.

ELEK ILONA dr. Pásztor Károlyné

1929. január 20. Kunhegyes, Gönczi Ilona

Férjem az Agrártudományi Egyetem docense, a mezőgazdasági tudományok kandidátusa. Fiam ötödéves orvostanhallgató. Nekem csak egy szerény állás jutott Központi Statisztika Hivatal Debreceni Igazgatóságánál. Így azután saját eredményekkel nem dicsekedhetem, csak azzal, hogy mindegyiknek megteremtettem azt a nyugalmat, amivel elérhették, amit szerettek volna.

GERŐ JÁNOS okl. vegyész

1929. július 11. Törökszentmiklós, Németh Borbála.

Családom generációkon át élt és dolgozott Törökszentmiklóson, ezen magyar alföldi városkában . A dédapám apja ott van eltemetve és a. következő nemzedékek, akiknek sorsa a magyar élet sorsa volt,

Magam a harmincas évek folyamán kezdtem ott ismerkedni az élettel az elemi, majd a községi polgári iskola padjaiban. A második Világ Háborút eredményező viharfelhők alatt ismertem meg a környezetemet, a sík fekete föld érlelte kukorica- és búzatáblákat, szegélyezve akácfaikkal és teletűzdelve pipacs és búzavirággal, az embereket, akik mindezt megművelték és akiknek gondolkozása, munkaszeretete formált gyerekkoromban.

Megismertem az örvényes Tiszát, melynek kanyargós partvonala a szomorú füzekkel életem elfelejtethetlen képe marad. Gimnáziumba először Debrecenbe kerültem, ahol megkapott a nagyobb város más jellegű élete. Szerettem e különbséget és ez vonzott mindig nagyobb városba akarva, vagy akaratlanul.

Akaratlanul kerültem, mint deportált Bécsbe, a német megszállás után. A II-ik Világháború agóniáját itt éltem át és ez nem volt alkalom megismerni Bécset, mely sötéten és idegenül vett körül. Fényt az amerikaiak éjjeli bombázása és az orosz ütegek tüze hozott részünkre, amelyek végül is megnyitották az utat hazafelé 1945. tavaszán. A Tragédia túl nagy volt és az élet túl kicsinek tűnt ezekben a napokban. Az idő multával aztán az élet nőtt és erősödött. Folytatni kezdtem tanulmányaimat, először, mint magántanuló, majd nyilvános a Kisújszállási Református Gimnáziumban, ahol 1947 nyarán jó eredménnyel érettségiztem.

Apám gyógyszerész szakmája és a gimnáziumban megszeretett kémia, fizika vittek a vegyészeti pálya felé, de mélyen hatott rám az irodalom és költészet humanizmusa is. A Budapesti Tudomány Egyetem új korszakot jelentett életemben és új perspektívákat nyitott meg számomra. Szerettem tanulni, megismerni és a laboratóriumokban dolgozni. 1951-ben jó eredménnyel befejeztem az Egyetemet, mint vegyész a Selypi Cement Művek analitikai laboratóriumának vezetője lettem. A gyár ugyan nagy, de Selyp túl kicsi volt Budapest mellett. Hirtelen egyedül éreztem magamat barátok és ismerősök nélkül új munkahelyemen.

A gyár realitása szürke volt közvetlenül a könyvek kicsiszolt problémái után. Így a könyvekhez menekültem vissza. A szerves kémia, biokémia érdekelt közvetlenül és közvetve a rákkutatás. Selypről tényleges katonai behívóval kerültem el és szolgáltam Pest-környéki városokban, végül, mint műszaki tiszt, leszereltem és 1956. őszének eseményei során elkerültem Magyarországról. Bécsben német nyelv tudásom révén a Svéd Vöröskeresztnél dolgoztam a menekültek gyógyszer és ruha ellátásán, majd Salzburgba lettem helyezve. Volt alkalmam beutazni Ausztriát és megismerni az Alpok csúcsait, a Duna osztrák völgyét. 1958 elején hagytam el Európát és érkeztem New Yorkba. Három hónapot töltöttem New Yorkban rokonaimnál, akik az I. Világháború után telepedtek ott le. Egy kis gyógyszerüzemben dolgoztam, ismerkedtem az amerikai élettel. Tél volt és hidegebb, mint az Alföldön. A város felhőkarcolói szépek a Hudson folyó távlatából, de közelről ridegnek és személytelennek tűntek nekem. Egy már Amerikában született unokatestvérem hívására örömmel hagytam el a gigantikusan nagy New Yorkot Los Angelesért.

New York a magasba, az égig nyújtózkodik; felhőkarcolói kifejezői az igazi amerikai gondolkodásnak és törekvésnek. Los Angeles hatalmas kiterjedésű, a Csendes Óceántól a sivatagig az óriás Sierrák völgyében, de spanyol stílusban épült kis lapos tetejű házai szerényen húzódnak meg a pálmafák árnyékában. Lakónegyedeinek üde zöldje a kék Californiai ég alatt a Balaton üdülőhelyeinek hangulatát idézi. Így az élet fesztelenebb és közvetlenebb itt, az emberek barátságosabbak és a praktikusság tompítva van egy kis latinos bájjal.

Mindez könnyebbé tette számomra a munkát, tanulást és beilleszkedést itt. Egy korház kutató laboratóriumában kezdtem dolgozni klinikai reagenseken, majd 1958. végén foglaltam el a jelenlegi állásomat a CALBIOCHEM nemzetközileg ismert vállalatnál. Gyártmányaink sokasága közül azokat említem, melyek előállításában részem van: nukleik savak (RNA és DNA) és származékaik, cukor foszfátok, coenzymek, aminosavak, és származékaik stb. Mindezek az anyagok a biokémiai és orvosi kutatásokat szolgálják, közelebb hozzák az élet megértését és nem egy az alkotórésze gyógyszereknek. Cégünk szállít az egész világra, bécsi irodánk Magyarországra is. Legnagyobb csereforgalmunk Csehszlovákiával van.

Jelenlegi beosztásom termelési csoport vezető.

Tovább tanulásom a kémia mellett az angol nyelv és irodalomra és főleg adminisztrációra irányult egyetemi szinten.

1966-ban nősültem. Feleségem nyelvtanár, esküvőnkön szüleink mellett sok rokon, barát és kolléga vett részt. Egyedül érkeztem Los Angelesbe. Beilleszkedni e nagy város életébe egy komplex folyamat, Az út nem sima és ha túljutottam a nehézségeken, abban része van annak az élet-tapasztalatnak, amit az Alföldről hoztam magammal.

HERCZEG ÉRZSEBET számviteli vezető

1927 . november 4, Karcag, Kardos Erzsébet

Iskoláit egy év kivételével Kisújszálláson végezte. Gimnáziumi érettségi után korábbi betegsége miatt nem tudott tovább tanulni . Néhány évig kisebb megszakításokkal szanatóriumban volt. 1954-ben Kisújszálláson a jelenlegi MÁV Pályafenntartási Főnökségen adminisztratív munkakörben helyezkedett el, azóta folyamatosan ott dolgozik. Különböző szaktanfolyamokat végezve 1970-ben mérlegképes könyvelői oklevelet szerzett. 1957-óta mint számviteli vezető dolgozik.

1951-ben férjhez ment. Férje szintén a kisújszállási PFT Főnökség létszámában pályamester. 1952-ben született a fia, aki a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság karcagi üzemegységénél távközléstechnikai műszerész, nős és szintén egy kislánya van. Jelenleg az egész család együtt lakik Karcagon egy kis családi házban.

Dr. HORVÁTH KÁROLY egyetemi tanár

1928, április 2. Turkeve, Sz. Tóth Mária

Elemi és középiskoláit Turkevén, Pécsen és Kisújszálláson végezte. Egyetemi tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karán 1952-ben fejezte be. Rövid ideig tanársegéd volt a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen, majd aspiráns lett a Budapesti Műszaki Egyetemen, 1955-től 1961-ig tervezőmérnöki tevékenységet folytatott a Ganz Vagon és Gépgyárban, majd a Ganz-MÁVAG-ban tervezési osztályvezető volt. 1960-ban megszerezte a. kandidátusi fokozatot. 1961-1962-ben főosztályvezető volt a Nehézipari Minisztériumban. 1962-ben került a Műegyetemre docensként, s a Vontatási Tanszék (mai nevén Vasúti járművek tanszék) vezetője lett. 1963-tól 1967-ig a Kar dékánhelyettese volt. 1968-ban nevezték ki egyetemi tanárrá.

Kitüntetései: az Oktatásügy Kiváló dolgozója, a Gépipar Kiváló Dolgozója. 1954-ben megnősült. 1960-ban született Péter nevű fiuk, aki most gimnáziumba jár. Felesége 1973-ban meghalt.

Dr. KAJÓ IMRE jogász

1928, június 26. Dévaványa, Tímár Irén

Az érettségi letétele után egy év késedelemmel iratkoztam be a Tudományegyetem Jogtudományi Karára, amelyet több volt osztálytársammal együtt végeztem el. Együtt jártam Pálfi Zolival, Borbarát Bélával, Sajtos Jenővel, akikkel végig baráti kapcsolatot is tartottam az egyetemi évek alatt.

Az egyetemet sikeresen elvégeztem. 1952-ben a rendőrséghez kerültem, ahol 8 hónapig teljesítettem szolgálatot. Az akkori politikai viszonyok folytán elbocsátottak. Ezt követően 1953-ban a Kecskeméti SZTK-hoz kerültem, és itt dolgoztam egészen 1958. novemberéig. Ekkor kerültem a Kecskeméti Városi és Járási Ügyészséghez. 1971. őszén pedig a Kecskeméti Beruházási Vállalathoz, ahol jogtanácsos voltam, 1974 óta a Bács Megyei Illetékhivatal csoportvezetője vagyok.

Így tehát Kecskeméten telepedtem le. Itt is nősültem meg 1955-ben. Van egy 21 éves leányom, nyomdász. Feleségem első házasságából is van egy 27 éves óvónő lányunk.

KELEMEN JÁMBOR LUKÁCS fejlesztési főmérnök

1928. október 19. Kunhegyes, Kóta Ilona

1947-ben, 30 évvel ezelőtt - kezemben a friss érettségi bizonyítvánnyal - mint minden érettségizett, én is nagy reményekkel indultam el a nagyvilágba, Sürgősen beadtam felvételi kérelmemet a budapesti Műegyetem gépészmérnöki karára. 800-an jelentkeztünk s ekkor rendeztek első ízben felvételi vizsgát. Sikerült a felvételem, egyetemi hallgató lettem. Életkörülményeim egészen megváltoztak. Addig mindig a család, vagy rokonok között éltem, Ekkor bekerültem egy református diákkollégiumba, ahol két évig volt szállásom. Rövid idő alatt tapasztaltam, hogy az egyetemen, ahol igen sok nagyon tehetséges hallgató volt, egy közepes vagy jó jegyért többet kellett dolgozni, mint a gimnáziumban a jelesért. De ezt is hamar megszoktam, megszerettem a fővárost és azóta sem cserélném el semmiért. A kollégiumi diákélet önmagában érdekes és változatos volt, de hazulról egyre rosszabb híreket kaptam: egyetlen testvérem szívbelhártya és izületi gyulladásban hosszú ideig súlyos beteg volt. Aggódva vártam a leveleket és már annak is nagyon örültem, mikor betegségéből fizikai munkára alkalmatlanul, valamennyire felépült. A másik gondot az okozta, hogy szüleimet a középparaszti birtokot éppen meghaladó földtulajdonunk miatt egyre többet zaklatták, egyre jobban eladósodtak.

Végül is apám 1950-ben visszatért eredeti asztalos szakmájához, Budapesten vállalt munkát, majd elköltöztek Pécelre, ahol azóta is laknak.

Az egyetemi évek gyorsan elszálltak, 1951-ben a mezőgép-szakon jeles eredménnyel védtem meg a diplomaterveimet. Eredetileg a Mezőgazdasági Gépkísérleti Intézetben akartam elhelyezkedni, de az akkor megalakult II. Műszaki Mechanika Tanszékre irányítottak. Így lettem tanársegéd. Néhány évig érdekes volt és lekötött ez a munka. Ebben az időszakban voltak a legnagyobb létszámú évfolyamok, jórészt szakérettségizett hallgatókkal, akiknek, még az elemi algebrai műveletek is problémát jelentettek. Rengeteg gyakorlati órát tartottunk, a munkaidő gyakran reggel 8-tól este 9-ig tartott az esti és levelező tagozatok miatt. A nagymérvű leterhelés és laboratóriumi felszerelés teljes hiánya miatt tudományos kutatómunka a tanszéken nem folyt, bár ehhez nagy kedvem lett volna. Ezért is jelentkeztem örömmel aspirantúrára akkor, mikor a pár éve elhunyt tanárom, Rázsó professzor erre felkért. És ekkor, 1952-ben közvetlen részem volt a származáselmélet alapján a hátrányos megkülönböztetésben: a felvételi vizsgán megfeleltam, még sem lehettem aspiráns. Erre az időszakra esik nősülésem is. Diákkori 1946 évig visszanyúló hosszú ismeretség után 1952-ben vettem feleségül egy kunhegyesi lányt. Ekkor már albérletben laktam, nem éppen kedvező körülmények között itt született első gyermekünk is Gizella, aki ma 24 éves. Ekkor minden figyelmünket a lakásszerzésre összpontosítottuk, ami végül is építkezéssel oldódott meg: OTP kölcsönrel épült egy 6 lakásos társasház az Istenhegyi úton 1955-ben. Mivel minden társunk anyagiaknak szűkében állt, igen sok szakipari munkát saját magunk végeztünk el, egy évig minden este és minden vasárnap ott dolgoznunk. Ekkor született - húsz ével ezelőtt - Miklós nevű fiam.

Az egyetemen négy évig voltam oktató. Nagyon megszerettem ezt a munkát és azóta is egészen a legutóbbi évekig technikumok esti tagozatán vállaltam tanítást. A négy év alatt több ezer egyetemi hallgatónak voltam gyakorlatvezetője vagy előadója, egy ma csaknem minden gépipari üzemben találkozom ismerősökkel.

Négy év alatt azonban kezdett az oktatás sablonossá, rutinmunkává válni. Az órákra már nem kellett készülni, új anyagot nem adtunk elő, viszont az ipartól vállalt néhány tervezési munkánál éreztem a tervezői gyakorlat hiányát. Mivel a kutatói munkától a sikertelen próbálkozás elvette a kedvem, a tervezői gyakorlat megszerzését tűztem ki célul. Így kerültem 1955-ben jelenlegi munkahelyemre a Gyár- és Gépszerelő Vállalathoz. Itt rövid időn belül vezető tervező lettem, a vállalat akkori profiljának megfelelően a növényvédő gépek tervezésével foglalkoztam. Bár tervező csoportunk kis létszámú volt, mégis jelentős eredményeket értünk el: gyakorlatilag mi fejlesztettük ki a hazai nagyüzemi növényvédő gépek alaptípusait és szerveztük meg annak gyártását. Ezekből a gépekből részben a vállalatunk, részben az új profiltulajdonos több ezer darabot gyártott le.

1960-ig vállalatunknál kb. egyenlő arányban volt a gyártás és helyszíni szerelés. Ettől kezdve egyre inkább a vállalat szerelő jellege domborodott ki. A gyártási profilt átadtuk és minden figyelmet a helyszíni szerelés fejlesztésére fordítottunk.

1961-ben műszaki osztályvezetőnek, 1964-ben főosztályvezetőnek nevezték ki, jelenleg a vállalat fejlesztési főmérnöke vagyok. Elismerésben gyakran részesültem, a "Gépipar kiváló dolgozója" lettem, s megkaptam a Munka Érdemrend ezüst fokozatát.

Munkám sokrétű és érdekes, egy kicsit összefonódik a magyar kohászati és vegyipar fejlődésével.

A családi életben a betegségek okozták a legtöbb problémát. Testvérem többször is visszaesett a szívbelhártya-gyulladásba, végül is 1956-ban 17 éves korában meghalt. Kevéssel utána az apám lett ugyancsak szívvel beteg, hosszas betegség után munkaképtelenné vált, éjjeliőrként tudta csak a nyugdíjhoz szükséges éveket letölteni. Nejem, mint csoportvezető, a Gamma Optikai Művekben dolgozik.

KMETZ IMRE r. alezredes

192, október 31. Turkeve, Csontos Mária

Elemi és középiskoláit Turkevén, Zomborban és Kisújszálláson végezte, itt is érettségizett. Főiskolai tanulmányait a Számviteli Főiskola külkereskedelmi szakán 1954-ben fejezte be, ahol külkereskedelmi közgazda képesítést szerzett. Nős, két gyermeke van.

1948-tól a Belügyminisztérium állományában dolgozik. Több kormány- és belügyi kitüntetés tulajdonosa.

KOVÁCS BARNA osztályvezető

1927. május 29, Turkeve, Soós Erzsébet

Az 1944 és háborús események során – katonaság, hadifogság után 1946ban, mint lemaradott folytattam a kisújszállási gimnáziumban a VIII-ik osztály tanulmányait. 1947. évben jó eredménnyel érve, felvételt nyertem az Állatorvostudományi Egyetemre, ahol Gyökös Z., Geszti M., Györffy L. Kisújszálláson végzettekkel voltam együtt. Két év elvégzése után 1949. nyarán az akkori idők gyakorlata szerint minden alapos ok nélkül politikai ügyben letartóztattak és közel másfél évig politikai fogoly és internált voltam. Később rehabilitáltak de az anyagi és családi körülményeim miatt nem folytathattam az egyetemi tanulmányaimat. A talajjavító V-nál dolgoztam, mint földmunkagép-kezelő, gépkocsivezető, később itt szakmunkás képesítést szereztem, a motorszerelő, esztergályos és hegesztő szakmákból átképzés útján. 1953-tól a vállalat ceglédi gépjárató műhelyének a vezetője lettem. Ez időszak alatt 1955-ben oklevelet szereztem a Bánki Donát felsőfokú technikumban, ma műszaki főiskola, üzem mérnöki képesítést nyújtott. 1960-ig dolgoztam a

Talajjavító Vállalatnál 57-60-ig a Debreceni Központban gépészeti oszt. vez.-i beosztásban a FM mezőgazdaság patronálása címén 1960-ban a minisztérium a Békés-Csongrád-megyei Igazgatóságára áthelyezett gépészeti szaktanácsadónak.. 1963-tól a Szarvasi Állami Gazdaság gépészeti főmérnökeként dolgoztam 1971-ig, 1972-től a Szarvasi Vasipari Szövetkezethez jöttem át, betegségem és egészségi állapotom miatt. Jelenleg itt dolgozom, műszaki fejlesztési osztályvezetői beosztásban. Gyártmányfejlesztés, külföldi licenc átvételek és külföldi kooperációs munkák irányítása a feladatom. Fémet nyelvből felsőfokú nyelvvizsgát szereztem és így a külföldi üzletkötések is részben rám hárulnak.

Korábbi turkevei otthonom és egyebek államosítása miatt, a ma is élő anyámat Szarvason telepítettem le 1952-ben, én vidéken dolgoztam. 1961-ben Szarvason építettem házat, ami azóta az otthonom. 1963-tól itt helyben dolgozom.

1969-ben megnősültem és 1971-ben elváltam, rövid és nemsikerült házasságát felszámolásával. Gyermekek nem voltak. Szarvason Anyámmal élek közös háztartásban. Ráérő időmben hobbym az autós kirándulások, kertészkedés és a körösi telkemen a vízi sportok és horgászás.

Három alkalommal kaptam Kiváló dolgozó és egy alkalommal a mezőgazdaság arany fokozatú miniszteri kitüntetését .

KUN JÓZSEF újságíró

1926 , augusztus 13, Abádszalók, Szuromi Etelka

Érettségi után rádió- és villanyszerelő szakképzettséget szerzett, majd Budapesten két éves, bentlakásos iskolán híd- és mélyépítő technikumot végzett. Az iskoláról Sztálinvárosba került gépészeti osztályvezető helyettesnek s egy év múlva a Magyar Szabadságharcos Szövetség tihanyi központi kádereképző iskolájában végezte tanulmányait. Tartalékos tisztként a Szövetség (a mai MHSZ) országos központjába helyezték s ott 1957-ig a rádió kiképzési alosztály vezetője , majd a Szövetség Ráditótechnika című lapjának főszerkesztő helyettese volt 1964-ig. Ez idő alatt végezte el az Újságíró Akadémiát, a Közgazdasági Egyetem Világgazdaság tagozatát. 1964-68 között a KGM Tájékoztató Intézetének szerkesztési. osztályvezetője volt, 1968 óta a Magyar Szabványügyi Hivatal Sajtó- és Tájékoztatói osztályának vezetője. Párttag 1950. óta. Két Kiváló Dolgozó kitüntetése van. Nős, három gyermeke van: két fiú, egy leány.

DR. LÉVAI ZOLTÁN egyetemi tanár

1929. július 7. Kisújszállás, Kádas Anna

Édesapja MÁV raktárnok volt, 1961-ben meghalt. Három testvére van, egy építészmérnök, egy honvéd őrnagy és egy gyógyszerész asszisztens,

1957-ben nősült. Felesége orosz szakos nyelvtanár, párttag. Két gyermeke van egy, 18 éves fiú és egy 15 éves leány. Felesége is a Budapesti Műszaki Egyetem dolgozója, jelenleg egészségi okokból nem dolgozik.

Érettségi után NÉKOSZ kollégiumba került. A Műszaki Egyetem gépészmérnöki, ill. hadmérnöki karán 1952-ben gépészmérnöki oklevelet szerzett és főhadnagyi rangot kapott. Egy évig a Haditechnikai Intézetben dolgozott, majd a Szovjetunióba utazott aspirantúrára. 1956. november végén védte meg kandidátusi disszertációját a Leningrádi Politechnikai Intézetben. Hazajövele után a Közlekedési és Műszaki Vállalat főkonstruktőreként dolgozott 1958-ig, amikor az Autóközlekedési Tudományos Kutató Intézet tudományos igazgatóhelyettese lett. Harmincegy éves korában a Műszaki Egyetem tanszékvezető

docensének nevezték ki, s megbízást kapott a Gépjárművek tanszék megszervezésére, azóta is annak vezetője. Egy évig dékánhelyettes, majd 1963-tól 1967-ig rektorhelyettes volt. 1966-ban a Minisztertanács egyetemi tanárrá nevezte ki. Ugyanebben az évben védte meg disszertációját a "műszaki tudományok doktora" tudományos fokozatért. Az elmúlt húsz év alatt több mint ötven publikációja jelent meg hazai és külföldi szaklapokban.

A pártnak 22 éves kora óta megszakítás nélkül tagja, Többször volt alapszervi vezetőségi tag, titkár, pártbizottsági tag, 1969 óta a közlekedésmérnöki kar párttitkára. A Munkásőrségbe, annak megalakulásakor belépett, s öt éven át szakaszparancsnok volt. Katonai rendfokozata jelenleg tartalékos őrnagy.

Kitüntetései: Felsőoktatás Kiváló Dolgozója (1966), Munkaérdemrend arany fokozata (1967. és 1976.).

Többször volt külföldön. Huzamosabb ideig a Szovjetunióban aspiranturán 3 évig, Svájcban szakértőként 8 hónapig és az Egyesült Államokban Ford ösztöndíjasként 8 hónapig.

LIPTÁK MIHÁLY

1928, október 24. Törökszentmiklós, Alföldi Margit.

Érettségi után technikumot és MÁV tisztképző intézetet végzett magas építmény szakon levelező úton. Első munkahelyein - különböző tervezőintézetekben - műszaki rajzoló, szerkesztő, árelemző beosztásban dolgozott, majd később építész tervező lett a MÁV-nál.

1971-óta az AGROBER építész tervezője, magántervezői gyakorlatot is folytat.

Első házasságából 1958-ban fia született. Másodszor 1965-ben nősült, felesége kereskedő, 1969-ben fiuk született.

Legfőbb szórakozása a természetjárás és a vadászat.

MÉHÉSZ KATALIN, Demeter Kálmánné

1928, augusztus 29. Debrecen, Vékony Terézia

Három éves koromig Cibakházán, majd Kisújszálláson éltem és élek ma is. Gyermekkoromban minden nyarat születésem helyén töltöttem, innen maradt meg bennem a tanyai élet szeretete.

Négy elemi elvégzése után két polgárit végeztem, majd különbözeti vizsgát téve beíratlak szüleim a helybeli gimnáziumba. Érettségi után egy év múlva tanítói oklevelet szereztem a debreceni Dóczi Tanítóképzőben.

Iskolába járni nagyon szentem, annál kevésbé tanulni. Kitűnő bizonyítvánnyal kezdtem, közepessel folytattam és jeles oklevéllel fejeztem be tanulmányaimat.

Szüleim ekkor már nehéz anyagi helyzetben voltak, s így szeptemberben állás után kellett nézmem, állást azonban sem helyben, sem vidéken nem kaptam. Több alkalommal behívtak bennünket állástalanokat Szolnokra "káderezni", ígérték is a munkahelyet, azonban novemberig semmi eredmény nem mutatkozott. Így beiratkoztam egy varrótanfolyamra. 1949. januárjában azonban felkeresett a Kenderes-Bánhalmi iskola és tanyai diákotthon kisújszállási származású igazgatója - Mészáros Kálmán - és hívott, hogy kosztért, lakásért menjek ki hozzá, és segítsek a diákotthon vezetésében és az adminisztráció elintézésében. Nem volt más választásom, kimentem. Közben elhelyeztek onnan egy nevelőt, és így a tanításba is besegítettem. Kinevezést csak az év május 4-én kaptam. Első fizetésemből anyámnak tudtam venni egy hancs-szatyrot a piacon.

Iskolai munkámat 40-50 tanulóbból álló 1-4 osztályos csoporttal kezdtem. Sok nehézségen kellett átrágnom magamat, hiszen sok olyan problémával kerültem szembe,

amelyet az iskolában nem tanítottak. Ebben nagy segítséget nyújtottak kartársaim is. Következő év szeptemberében feloszlatták a diákotthont, és két tanerős iskola 1-8 osztályát kellett a tudomány berkeibe vezetgetni.

Itt éltem 1952. novemberéig. Nagyon megszerettem az egyszerű tanyai embereket. Hogy ők is szerettek, igazolta az, hogy minden fontosabb családi eseményben részt kellett vennem, és a mai napig is, ha vásárok találkozom velük, szívesen elbeszélgetünk egymással.

Itt Bánhalmán ismerkedtem meg férjemmel is, aki közben odatelepült Állami Gazdaságban dolgozott.

Személyi ellentétele miatt 1952. novemberében átkerültem Abádszalók - Félix majorba, ahol még akkor volt kialakulóban az iskolai élet. Egy régi uradalmi istállóból építették át az iskolát és akkor kezdődött meg a tanítás. Egyedül dolgoztam itt az 1-8 osztályos csoporttal és 60-70 tanulóval, 1953. nyarán mentem férjhez és 1956-ig dolgoztam ott. Minden évben kértem a Kisújszállásra való áthelyezésemet, mivel férjem közben a Nagykunsági Á.G.-hez ment dolgozni, s így családvédelmi okokból helyeztek haza Kisújszállásra. Bizonyos fenntartással fogadott az akkori vezetőség, azonban munkámmal be tudtam bizonyítani, hogy ez a fenntartás nem volt jogos.

Szüleimhez költöztünk és a Kossuth úti iskolában kaptam beosztást a 3. osztály tanítását bízták rám. Két év múlva a felső tagozatban szakos tanerő hiány volt, s felkerültem oda tanítani. Magyar-történelem-testnevelés-ének-számtan gyakorlati foglalkozásokat tanítottam, ez utóbbinál aztán kikötöttem.

1962/63-as tanévtől kezdődően igazgató helyettesi megbízást kaptam. Ugyanabban az évben választottak meg a Pedagógus szakszervezet városi bizottsága titkárának is. 1963-ban tanácsstag lettem.

Közben férjem is átállt a pedagógus pályára. A helybeli gimnáziumban előbb mint óraadó, később kinevezett technikus tanári minőségben dolgozik. Elvégezte Mezőtúron a felsőfoka technikumot, majd pedig a Műszaki Egyetem pedagógia szakát. Én gyakorlati foglalkozás OPI 4 éves tanfolyamát végeztem el.

Gyermeünk nincs, így a felesleges-pénzünket utazásra költöttük, illetve egy új lakásra takarékoskodtunk, melybe 1966. nyarán költözködtünk be.

† **NAGY ENDRE** építészmérnök

1927. december 23, Budapest, Benkó Ilona

A műegyetemen általános mérnöki ("kulturmérnöki") oklevelet szerzet; út-vasútépítő szakon. A BUVÁTI-nál 1959-ig dolgozott közlekedésépítés, városrendezés területén tervezőként. Ezután hasonló munkakörben a FŐMTERV-ben dolgozott hat évig, majd, visszakerült a BUVÁTI-ba, a gazdasági tervezési osztályra. Gazdasági mérnöki diplomatervét már nem tudta befejezni, mert egy rövid idő alatt kifejlődött hasrák végzett vele 1967-ben.

Halála előtt néhány évvel megnősült, de gyerekek nem született.

Dr. NAGY LAJOS egyetemi adjunktus

1927. június 7. Dévaványa, Vad Lidia

Érettségi után Debrecenben tanult, egy évig a református kollégiumban lakott, majd NEKOSZ, ill. állami kollégiumban. 1952-ben fizika-kémia szakon tanári oklevelet szerzett. Egy évig az MTA hivatali osztályán dolgozott, majd 1953-tól 1960-ig a Központi Fizikai Kutató Intézet radiológiai osztályán volt tudományos segédmunkatárs, ezután a Budapesti

Műszaki Egyetem Fizika tanszékére került tanársegédként, később előlépett adjunktussá. Egyetemi doktori címét 1963-ban szerezte.

1953-ban nősült, felesége gimnáziumban tanít, 1954-ben fia született. Huszonöt éve pártnak.

PALÁGYI GÁBOR igazgatóhelyettes

1927. október 22. Kisújszállás. Cs. Nagy Julianna

Érettségi után 1947-ben kezdte egyetemi tanulmányait a Debreceni Agrártudományi Egyetemen, az egyetem átszervezése után 1948-ban a budapesti karon folytatta, és 1951-ben az akkor végleges helyre települt Gödöllői Agrártudományi Egyetemen végzett. Az egyetem elvégzése után 1951-től a Kenderes mellett lévő Bánhalmi Állami Gazdaságba került agronómusnak. 1959-ig különböző beosztások után 1959-ben a gazdaság termelési igazgatóhelyettese lett. A gazdaságot 1961-ben a szomszédos kisebb gazdaságokkal összevonták Közép-Tiszai Állami Gazdaság néven.

A gazdaság összterülete 15 ezer hektár, Az összevonás óta is mint termelési igazgatóhelyettes dolgozik 26 éve egyfolytában ezen a területen. 1953-ban megnősült, felesége pedagógus, 1955-ben született Gábor nevű fia, aki jelenleg az agráregyetem gépészmérnöki karának III. éves hallgatója. 1959-ben született Márta nevű lánya. Mindkét gyermek a kisújszállási gimnáziumban érettségizett.

Több ízben nyerte el az állami gazdaságok "Kiváló Dolgozója" kitüntetését. 1969-ben a Munka Érdemrend Bronz Fokozatát kapta.

PAPP LÁSZLÓ MÁV főintéző

1928, szeptember 29. Kisújszállás, Pethe Róza

Érettségi után felvételt nyertem a Debreceni Agrártudományi Egyetemre. Másfél év után a működő négy agráregyetemből átszervezés folytán egyet hagytak meg Budapesten. Így létszám fölötti lettem és abba kellett hagynom ez irányú tanulmányaimat. 1950-ben a MÁV dolgozója lettem Budapest-Kelenföld állomáson. A MÁV tisztképző elvégzése után Pusztaszabolcs állomásra kerültem. Még ez évben 1957-ben visszakerültem Budapest-Kelenföldre, ekkor nősültem meg. Megpróbáltam otthonomhoz közelebb kerülni, s 1958-évben Szolnok állomásra nyertem áthelyezést. Jelenleg is itt dolgozom rendelkező forgalmi szolgálattevőként. Két gyermekem van, egy 18 éves leányom és egy 7 éves fiam.

Eddigi pályafutásom alatt kétszer kaptam meg a MÁV kiváló dolgozója kitüntetését.

PARDY BÉLA ált. isk. tanító

1928, április 9. Kisújszállás, Janó Róza

Katonai szolgálatának letöltése után 1951-52-ben a kazári bányauzemnél dolgozott kisegítő írnokként. A budapesti tanítóképzőben különbözeti vizsgát, egy év múlva, 1953-ban az esztergomi tanítóképzőben képesítő vizsgát tett. Ekkor már egy éve képesítés nélküli nevelőként dolgozott a kazári általános iskolában. A képesítés megszerzése után áthelyezték a jánosaknai iskolába, ahol 1960-ig dolgozott, majd továbbhelyezték a homokterenyei iskolába, ahol jelenleg is dolgozik.

Nyolc évig úttörővezető, hat évig szakszervezeti bizalmi, öt évig MSZBT elnök és Hazafias Népfront-titkár volt. Jelenleg a jánosaknai. kultúrotthon igazgatója és könyvtárosa.

Munkája elismeréseképpen többször kapott kitüntető oklevelet és külföldi jutalomutazást.
Nőtlen.

Dr. PÁLFI ZOLTÁN alezredes

1929. június 12. Földes, Mogyorósi. A. Teréz

Elemi iskoláit Földesen. és Budapesten., középiskoláit Kassán és a Kisújszállási Református Gimnáziumban végezte. Ott érettségizett 1947-ben. Egyetemi tanulmányait a Budapesti ELTE Állam- és jogtudományi Karán 1951-ben fejezte be. 1951-1957 között a Budapesti Katonai Ügyészségen és egy magasabb egység ügyészségén teljesített szolgálatot. 1957. óta a Legfőbb ügyészségen (a Katonai Főügyészségen) dolgozik.

1951-ben nősült. Felesége főiskolai. tanár volt, 1975-ben meghalt. Két gyermeke van: Ágnes, orosz-magyar szakos középiskolai tanár (1976) , Katalin, egyetemi hallgató az ELTE Bölcsészettudományi Karán. Kilenc kitüntetése van, köztük a Munkás Paraszt Hatalomért Emlékérem, a Kiváló Szolgálatért Érdemrend, és az Ügyészség Kiváló Dolgozója.

PÁLOS GIZELLA, Mrs. Gizella Elek

1929. március 15. Budapest, Stolavetz Mária

Budapesten éltem 1945. nyaráig. Budán, a Vérmező melletti Attila utcai elemiben végeztem el az első négy évi iskoláimat. Utána a Szilágyi Erzsébet gimnáziumba kerültem, ahova négy évig jártam. Az ötödik és hatodik iskolaév nagyon rövid volt a háború miatt. Ezt a két évet a Gizella Királyné Gimnáziumban kellett kijárnom, mivel Budapestet iskolai körzetekre osztották be. Édesapám 1945. februárjában meghalt. Pesten az élet élelem szempontjából meglehetősen nehéz volt. Édesanyám elhatározta, hogy vidékre költözzünk egy időre és így kerültünk Kisújszállásra, ahol befejeztem a gimnáziumot.

1947. szeptemberben kimentem Olaszországba, Milánóba, a nagybátyámhoz . Az ottani Szépművészeti Főiskolán elvégeztem egy évet. 1949-ben jöttem ki Kanadába, Montreálba, ahol le is telepedtem. Megérkezésemkor az angol nyelvtudás hiánya miatt kórházba kerültem dolgozni ápolónői asszisztensi beosztásban. A kórházhoz tartozó ápolónők otthonában laktam. Miután angol tudásom megjavult, 1950-ben a helybeli ápolónői iskolába kerültem, amit el is végeztem, s mint ápolónő dolgoztam 1954-ig, az operációs szobára specializálva.

1954. júniusában férjhez mentem. A férjem magyar születésű ugyan, de egész fiatalon került el Magyarországról. Iskoláit részben Svájcban, részben Kanadában végezte el. Férjhezmenetelem után egy évet dolgoztam még, de ezt az évet irodában voltam, mivel az órák 9-5-ig jobban megfeleltek, mint a kórházi munkaidő. 1955-ben abbahagytam a dolgozást és a háztartásnak szenteltem az életemet. 1958-ban első fiam megszületett és 1961-ben a második. Erős, egészséges gyerek mind a kettő, sok örömöm van bennük.

A Kanada-i életbe nagyon beleszoktam, ami nem csodálatos, hiszen már 28 éve itt élek, de azért már többször hazalátogattam.

Dr. SAJTOS JENŐ

1927. november 3, Szolnok, Vadai Vilma

Életrajzot eddig nem kaptam. Ha megkapom, pótlólag mindenkinek elküldöm, s ide be lehet majd ragasztani .

Dr. SÜVEGES IGNÁC

1926. október 17. Budapest, Cs. Kiss Erzsébet

Lásd mint fent.

SZABÓ ESZTER, dr. Borók Imréné, ált. isk. tanítónő

1928. szeptember 23, Kisújszállás. Gönczy Eszter.

Alig egy évvel az érettségi után 1949-ben férjhez mentem dr. Borók Imre gimn. tanárhoz. 1951-ben megszereztem a tanítói oklevelet a Jászberényi Tanítóképzőben. Azóta egyfolytában a kisújszállási Arany János ált. iskolában tanítok.

Két gyermekem van. Ildikó (Kocsárdi Lászlóné) városi úttörő elnök, úttörőház igazgató, és Klára, a Kelet-Magyarországi SZOT igazgatóság kultúrosa. Egy unokám is van. 1976-ban a "Szocialista Kultúráért" kitüntetésben részesültem.

K. SZABÓ GYULA műszerész

1927. július 31. Borók Julianna

Hatan vagyunk testvérek. Apám, anyám meghalt. Testvérim a MÁV-nál dolgoznak, ill. dolgoztak. Én vagyok a legfiatalabb. Testvéreim szakmát tanultak. 1947-ben a kisújszállási gimnáziumban érettségiztem. 1948-ban Budapestre költöztem, ahol ma is lakom. Előbb kubikosként, majd segéd munkásként dolgoztam, egy építkezésnél. Vasesztergályos szakmát tanultam, amit 5 év megszakítással 1967-ig gyakoroltam, közben elvégeztem a Kandó technikum műszertagozatát (esti tagozaton) és a Pestvidéki Gépgyár rep. műszerjavító műhelyében dolgoztam elektromechanikai műszerészként. Itt sugárfertőzést kaptam, így a KÖJÁL utasítására a gyár állományából kiléptem. Kontakta alkatrészgyárba mertem dolgozni, ahol előbb MEO-s, később gyártmány szerkesztőként dolgoztam. Mivel az előbbinél kevesebb fizetésért vállaltam munkát, mely itt sem változott az ígéretek ellenére, onnan az Automatikai Kutatóintézetbe mentem dolgozni. Itt is elektromech. műszerészként dolgoztam. Mivel ott sem találtam meg a számításomat, a lakásomhoz sokkal közelebb levő gyárba, a soroksári úton Levő Fegyver és Gázkészülékgyárba mentem dolgozni, ahol jelenleg is műszerész beosztásban dolgozom.

Megnősültem, van egy hat éves lányrom.

† K. SZABÓ KÁROLY

1927. augusztus 23. Kunhegyes. Kun Eszter

Az érettségit követő évben hirtelen betegség következtében elhunyt.

SZÜCS KÁLMÁN gyártásvezető

1927. december 7, Kisújszállás, Janó Mária

Édesapám túrkevei, Édesanyám kisújszállási illetőségű s így én e két városban éltem le ifjúságomat. Az elemi iskola 4 osztályát és a polgári iskola 4 osztályát Turkevén végeztem,

majd különbözeti vizsgát tettem a gimnázium 1-4 osztályából, s így kerültem Kisújszállásra a gimnázium 5. osztályába.

1947-ben érettségiztem s tanulmányaimat Debrecenben folytattam az Agrártudományi Egyetemen. 1949. márciusában feloszlatták az egyetemet, s így nem folytathattam a tanulmányaimat. Visszajöttem Kisújszállásra, ekkor épült a keskenyvágányú kisvasút a város és Csorba tanyaközpont között, ott dolgoztam pár hónapot.

1950, augusztusában felmentem Budapestre egyik távoli rokonomhoz, s jelentkeztem marós átképzősnek a csepeli Rákosi Mátyás művekben. Hlathónapos átképzés után fel is szabadultam, mint marós szakmunkás. Egy-két hónapig dolgoztam marós segédként, utána rajzpadra tettek dolgozni. Csepelen maradtam 1952 júliusáig, közben két hónapon át póttartalékos katonai kiképzésen vettem részt Herend mellett egy nyári táborban.

1952. júliusában elhatároztam, hogy Sztálinvárosba megyek, A dunai Vasmű mechanika üzemében kaptam munkát, mint műhellypadi előrajzoló.

1955. szeptemberében beiratkoztam az itteni kohóipari technikumba, amit 1959-ben elvégeztem, s így kohász technikus oklevelet szereztem.

1959 augusztusában megnősültem, szolnoki születésű feleségem tanítóképzőt végzett és jelenleg is Dunaújvárosban tanít.

1960. júliusában született fiunk, Zsolt. Jelenleg a Bánki Donáth szakközépiskola gépész tagozatának 3. osztálya tanulója.

1960. márciusában "kiemeltek" a fizikai állományból a gyárrészleg Műszaki Osztályába gyártástervezőnek. Azóta is mint kovács gyártástervező dolgozom.

Dr. SZÜCS TAMÁS főorvos

1929. február 16. Kisújszállás, Szűcs Eszter

Mint tősgyökeres alföldi – nagykunsági -gyerek kerültem el szülővárosomból, ahol az Alma Materbe jártunk, a Hajdúság fővárosába Debrecenbe, pontosan 30 évvel ezelőtt, és azóta is itt élek. Jóllehet ennyi idő már meghonosodásnak számít, az előbbi. emléke nem csökkent. Szüleim, akik a kor áramlatának engedve abbahagyták az ősi foglalkozást, a "földet", ipari dolgozók lettek. Egy ideig gyakran látogattam a szülővárosomat, s láttam a régi iskolát, ahova 8 évig járatunk. Erre mindig szívesen és örömmel gondol az ember, mert utólag sokkal jobban tudja értékelni tanárait és azt az alapot, amelyet ott szerzett.

Az érettségi után a Debreceni Orvostudományi Egyetemre nyertem felvételt. Tekintve, hogy elképzelésemnek és célomnak megfelelően sikerült tanulmányaimat folytatni, itt az évek gyorsan peregtek egymásután. A bőséges és közhit alapján is rémként emlegetett elméleti tárgyak (anatómia!) jó üllő képességet követelt, míg a studium második fele, amely már a gyakorlati életre készített elő, könnyebb volt. Dyssonantia csak a végén adódott, mert a további utakat inkább felső döntések határozták meg. Így 1954-ben katonaeorvos lettem. Ezen ténynek két szempontból volt jelentősége életemre. Elsősorban megtanultam azt, hogy az életben minden csak úgy van rendben, ha az "hosszában és keresztben is stimmel", valamint "sarkosan és elvágólag" van. Nem tagadom, hogy ez némileg rögzült, de azóta vettem már igen nagy hasznát. Másodsorban a katonaság jó országjárásnak és emberismeretnek bizonyult. Megismertem az ország tájait és embereit Nyíregyházától, Miskolc, Pécs, Tapolca, Budapest állomáshelyeken keresztül Győrig. Míg végül az ellenforradalom után leszereltem és 1957-től a debreceni Hajdusági Gyógyszergyár (jelenleg Biogal) biológiai osztályán dolgoztam kutatóként, ahol a hazai penicillingyártás kísérleti, majd ipari méretekben való gyártásának úttörőmunkájában vettem részt. Az itt végzett munkámért felsőbb elismerést is kaptam.

1959-től a Hajdú-Bihar Megyei Tanács Kórházába kerültem és annak belgyógyászati osztályán belgyógyász szakképesítést szereztem. 1963-ban szakfőorvos lettem. A gyógyító munka mellett tudományos munkával is foglalkozom. A témaköröm a hypertonia (magyasvérnyomás betegség), mint előtérben álló probléma. Erről szóló és más tárgyú dolgozatokat szaklapok közöltek. Emellett most állok második szakképesítem előtt a reumás megbetegedésekből (rheumatológiai).

1961. novemberében megnősültem. Feleségem matematika szakot végzett.

Elismerő oklevelet vagy tisztséget sorolhatnék, de egy orvos számára érzésem szerint az a legnagyobb elismerés, ha saját maga csendesesen meggyőződik arról, és átéli, hogy egy beteget meggyógyított, vagy megmentett az életnek. Már pedig az évek könnyörtelenül peregnek, bennük sok nehéz munkanappal.

TIMÁR PIROSKA Lakatos Károlyné

1928 . szeptember 22. Dévaványa, Knapp Angéla

A sártópusztai elemi iskolába tanultam meg a betűvetést. Közétek a nagyvárad Szent Orsolya Zárdából kerültem. Két évet jártam Veleték. Mindig nosztalgiával gondoltam vissza erre a kedves időszakra. Érettségi után a Kertészeti Egyetemet elkezdtem, de betegség miatt ideiglenesen, majd egyéb kényszerítő körülmények miatt véglegesen abbahagytam. Ekkor levelező hallgatóként gyors- és gépírástani képesítést szereztem, de a főtebb említettek miatt nem taníthattam.

Pár évig mint hivatásos gépkocsivezető dolgoztam, majd kislányom születése után 4 évig odahaza voltam. Mikor öt óvodába tudtam adni, a SZOT Központi Iskolára, a konyhára mentem el dolgozni, ahol szaktanfolyamokat végeztem (kávéfőző, szakács, üzletvezető, - marxista középiskola), közben fizikai munkából élelmezésvezetőnek soroltak át, majd áthelyeztek a Szakszervezetek Országos tanácsába élelmezésvezetőnek. Erkölcsileg és anyagilag szépen megbecsült volt az állásom, de idegösszeomlást kaptam és felmondtam. Létszámszoppléven - gyógyulásom után - mint raktári segédmunkás helyezkedtem el, míg nem egy évvel ezelőtt a SZOT Iskolában, ahol eredetileg dolgoztam, egy státusz fel nem szabadult és visszajöttem fizikai dolgozónak. Mindez igazolja, hogy a kör valóban önmagába visszatérő vonal.

27 éve férjnél vagyok; férjem a Ganz-Mávag tervezésében technikus. Kislányom a süketnéma-intézetben gyermeknevelő. Édesapám 71 éves, mióta édesanyám meghalt, velünk lakik.

Dr. TÓTH LAJOS egyetemi docens

1928. december 14. Dévaványa, Dékány Emília

Érettségi után beiratkoztam. a Budapesti Műszaki Egyetem általános mérnöki tagozatára. 1947. őszén megpályáztam a Művelődésügyi Minisztérium által meghirdetett szovjet ösztöndíjat és így tanulmányaimat 1948. januárjától a moszkvai Acéltani Főiskolán folytattam. Egyetemi tanulmányaimat 1952-ben fejeztem be. A főiskola anyagvizsgálati, metallográfiai és porkohászati fakultásán kohómérnöki oklevelet nyertem.

1952, augusztusától 1954-ig a Keményfémipari Vállalatnál dolgoztam, mint technológus kutatómérnök, utána három évig aspiráns voltam a Vasipari Kutatóintézetben. A kandidátusi disszertációm témája: alumínium ötvözetek újrakristályosodási folyamatainak vizsgálata. Kandidátusi értekezésemet 1962. ápr. 26-án védtem meg. 1956-tól 1961-ig a Fémipari Kutató Intézetben, majd 1964-ig a Csepel Fémmű Kísérleti Laboratóriumában

dolgoztam, jelenleg a Műegyetem közeledésmérnöki karán a Gépipari technológia tanszéken vagyok docens.

1946-ban beléptem az MKP-be, azóta párttag vagyok. 1970-71-ben egy évet töltöttem az USA-ban ösztöndíjjal. 1959-ben megnősültem. Feleségem vegyésztechnikus, szintén a Budapesti Műszaki Egyetemen dolgozik. Három gyermekem van. Kitüntetésem: KGM kiváló dolgozó.

VARGA DEZSŐ egyetemi docens

1928, április 26. Kisújszállás. Gaál Erzsébet

Tanító édesapám hatodik gyermeke vagyok. Elemi és gimnáziumi tanulmányaimat szülővárosomban végeztem. 1947-ben érettségiztem. 1948-ban nyertem felvételt a Képzőművészeti Főiskolára, s 1953-ban szereztem festőművész-restaurátor diplomát. Két évig a budapesti Szépművészeti Múzeumban dolgoztam, majd 1955-ben kerültem Esztergomba, a Keresztény Múzeumba. Előbb mint restaurátor, majd mint főrestaurátor működtem. 1969-ben kaptam kinevezést a Magyar Képzőművészeti Főiskolára. Azóta egyetemi docens minőségben a festőművész-restaurátor oktatást végzem. Másodállásban továbbra is a Keresztény Múzeum főrestaurátora vagyok s irányítom a múzeum esztergomi és budapesti műhelyét.

Feleségem irodalom-történelem szakos középiskolai tanár, megyei szakfelügyelő. Egy fiúgyermekünk van, Zsolt, nyolc éves, most kezdi a második általános iskolai évét. Esztergomban lakunk.

VERESS JÓZSEF középiskolai tanár

1927. szeptember 15. Kisújszállás. Illéssy Eszter

Egyetemi tanulmányait a Budapesti ELTE-n végezte, történelem-földrajz szakos középiskolai tanári diplomát szerzett. 1955-től a dombóvári Göögös Ignác gimnáziumban 1968-ig tanított (tanár-igazgatóhelyettes), 1968-tól a dombóvári Apáczai Csere János Szarközépiskola igazgatója.

Felesége pedagógus, a Göögös Ignác gimnázium tanára (kémia-biológia szakos). Egyetlen leánya ebben az évben érettségizett.

Kitüntetése: Kiváló tanár.

WOLF ERZSÉBET középiskolai tanár

1929. Déványa

Négy elemi elvégzése után a szeghalmi Péter András Gimnáziumba iratkoztam be, ott végeztem el öt osztályt. 1944. őszétől jártam a kisújszállási gimnáziumba. Ott érettségiztem 1947-ben.

1947. őszén lettem az akkor még Pázmány Péter Tudomány Egyetem hallgatója. A magyar-történelem szakot végeztem el. Négy év után gyakorló tanárnak küldtek bennünket, s egy év múlva, 1952-ben államvizsgáztam, s szereztem meg a középiskolai tanári oklevelet. A Földművelésügyi Minisztériumhoz tartozó iskolákhoz kerültem. Gyakorló évemet Kiszomboron töltöttem, utána hat évig Szabadkígyóson tanítottam. Amikor ott felszámolták a mezőgazdasági technikumot, Orosházára kerültem. 1958-tól 1969-ig itt is technikumban tanítottam. 1969. óta az ipari szakmunkásképzésben tevékenykedem. Pedagógiai munkámat

képességem szerint mindig lelkiismeretesen igyekszem ellátni. Ezt jutalmakkal, rendkívüli előléptetésekkel több ízben is elismerték.

A tanításon kívül van néhány társadalmi megbízásom, pl. munkaügyi döntőbizottsági elnök, népi ülnök, lakóbizottsági elnökhelyettes stb.

1961. óta párttag vagyok.

Egyszer majdnem férjhez mentem. három hét választott el az esküvőtől, de hogy visszaléptem, nem bántam meg. Egyedül élek, de igen sok elfoglaltságot találok magamnak. Nem tudom, mi az unalom. Szenvedélyem lenne az utazás (nem azért, mert most ez sikk!!), de idő és pénz hiánya miatt évente csak egyszer mehetek el 10-14 napra más országok tájait, embereit, múzeumait megismerni.

Nem velünk érettségiztek, de életrajzukat sikerült megkapni:

BATTHA MIKLÓS Volán főnökségvezető

Mindössze az első két osztályt jártam a kisújszállási gimnáziumban, azután Szolnokon, majd Budapesten, a felszabadulás után pedig Vácon tanultam és 1949-ben érettségiztem.

A Teherautó Fuvarozási Nemzeti Vállalatnál helyezkedtem el, mint gépkocsivezető. Azóta is itt dolgozom, a VOLÁN Váci Főnökségén forgalmi szolgálattevő, majd forgalomvezető, és jelenleg mint főnökségvezető. Gyémántkoszorús törzsgárda tag vagyok. 1972-ben Miniszteri Dicséretben részesültem.

1954-ben nősültem. Feleségem a VÁCI Húsipari Vállalatnál dolgozik. Két lányom van. A nagyobbik a Szegedi József Attila Tudományegyetem természettudományi karán III. éves matematika-fizika szakos hallgató. A kisebbik most érettségizik a váci gimnáziumban és be szeretne jutni az egri Ho Si Minh Tanárképző testnevelés és biológia szakára.

Dr. FEHÉR ELEK r. orvos alezredes

1928. Kunhegyes

Elemi iskolát Kunhelyesen, a középiskola első két osztályát Kisújszálláson, a többi Pestszenterzsébeten végezte. A pesterzsébeti Kossuth Lajos Gimnáziumban érettségizett 1947-ben. Egyetemi tanulmányait 1947-1953 között a Budapesti Orvostudományi Egyetemen végezte, s ott szerzett diplomát 1953-ban. 1950-53 között a Hadmérnöki Kar Orvoscsoportjának hallgatója, 1953-1956-ig honvédorvos, majd segédorvos a Fővárosi István Kórház bőrgyógyászati osztályán 1956-1963-ig. 1963-1966-ig szakorvos a Kispesti Szakorvosi Rendelő Intézetben, majd 1966-1975-ig az Újpesti Bőr- és Nemibeteg-gondozó Iratétet vezető főorvosa. 1975-től dolgozik jelenlegi munkahelyén, a Korvin Ottó Kórház és Rendelő Intézet Bőrgyógyászatán. 1951-ben nősült. Felesége, dr. Bárdos Márta szemész adjunktus az MNKK. szemészeti osztályán.

Egyik gyermekünk András (1954) az ELTE TTK matek-fizika tanári szakos III. éves hallgatója, a másik Zoltán (1963) most fejezte be az általános iskola VIII. osztályát.

SOÓS GÉZA toxicológus szakgyógyszerész

1929. Kisújszállás

Elemi és középiskoláimat Kisújszálláson végeztem. Egy év (a VI. osztály) kimaradásával 1948-ban ott is érettségiztem. 1952-ben. Budapesten az Orvostudományi Egyetem Gyógyszerész karán végeztem. Több gyógyszertárban gyógyszertár-vezetőként dolgoztam. 1967-ben tiszteletdíjas másodállásban toxicológus gyógyszerészként KÖJÁLL-nál kezdtem dolgozni. 1976-ban szakvizsgát szereztem. Jelenleg dolgozom disszertációs munkámon.

1955-ben nősültem először (remélem utoljára). Négy gyermekem van, László fiam ez évben érettségizett, Zita lányom a II. gimnáziumot végezte, Géza most megy gimibe, Andrea lányom pedig a II. ált. osztályba.